

چگونگی سلوک نمودن در روح

نوشته: ویلیام برایت
ترجمه: م. خسروی - ج. اسلاتر

پزشکی پس از شرکت در سه کنفرانس که به منظور راه بشارت تشکیل داده بودیم گفت: «از موقعی که چگونگی سلوک نمودن در روح؛ یعنی زندگی کردن تحت کنترل روح القدس را آموختم زندگی مسیحی برایم بسیار هیجان‌انگیز و پر معنا شده است. حالا آرزویم این است که همه این زندگی را با مسیح تجربه کنند.» آیا می‌خواهید بدانید که چگونه می‌توانید زندگی پر برکت و با هدف و ثمربخش را برای مسیح تجربه نمایید؟ اگر چنین خواسته‌ای دارید، باید بگوییم که خوشبختانه عملی است. اگر در زندگی روحانی شکست خورده‌اید؛ یعنی اگر در زندگی مسیحی ضعیف و ناتوان و بی‌ثمر و سرگردان هستید، امید فراوانی برای شما هست؟ مسیح به ایمانداران خود وعده داده است که می‌توانند هر روز در روح سلوک نمایند و زندگی پر برکت، با هدف و هیجان‌انگیزی داشته باشند. آن چنان توانایی که مسیح به همه کسانی که او را به عنوان خداوند و نجات‌دهنده خود قبول کرده‌اند و وعده فرموده است که از هیچ کس جز مسیح ساخته نیست. این است وعده او که فرمود: «آمین، آمین به شما می‌گویم که هر کس به من ایمان آورد کارهایی را که من می‌کنم او نیز خواهد کرد و بزرگتر از اینها نیز خواهد کرد، زیرا که من نزد پدر می‌روم و هر چیزی را که به اسم من سؤال کنید به جا خواهم آورد تا پدر در پسر جلال یابد. اگر چیزی به اسم من طلب کنید من آن را به جا خواهم آورد» (یوحنا ۱۴: ۱۲-۱۴). اصول معنوی وقتی که فهمیده و به وسیله ایمان تجربه شوند، انقلاب و دگرگونی شگرفی را ایجاد می‌کنند. این اصول شما را کمک می‌کنند که دائماً در روح سلوک نمایید و شهادت شما برای عیسی مسیح مؤثر باشد.

زندگی خارق‌العاده

زندگی مسیحی، اگر به مفهوم واقعی درک شود، بغرنج و مشکل نمی‌باشد. در واقع زندگی مسیحی بسیار ساده است. چنان ساده که گاهی از سادگی آن لغزش می‌خوریم و در عین سادگی چنان مشکل است که هیچ کس قادر به عملی ساختن آن نمی‌باشد. این گفته مذکور با این علت متناقض و متباین به نظر می‌رسد، چون زندگی مسیحی خارق‌العاده می‌باشد. کسی که چنین زندگی کرده خود خداوند ما عیسی مسیح بوده است، او فقط قادر است که در ما چنان زندگی را عملی سازد. اگر بکوشیم تا با کوشش خود زندگی مسیحی داشته باشیم، برایمان مشکل و حتی امکان‌ناپذیر خواهد بود، اما اگر عیسای خداوند را دعوت کنیم تا زندگی‌ام را هدایت کند، اگر حقیقت مصلوب شدن با مسیح و قیام او را همچون راه زندگی به وسیله ایمان تجربه کنیم، اگر در نور سلوک نمایم، چنانکه خدا در نور است آنگاه عیسای خداوند به آسانی با قدرت قیام خود در من زندگی می‌کند. این حقیقت به طور قابل ملاحظه‌ای در زندگی مسیحیان اولیه به ثبوت رسیده است. وقتی که دشمنان دیدند که چطور خداوند ما در زندگی پطرس و یوحنا که مردمی عامی بودند کار می‌کند و شجاعت و اخلاق پسندیده آنها را ملاحظه کردند، دریافتند که بودن با مسیح برای آنها چه مفهومی دارد.

تصور نکنید که شخص مسیحی به پری روح سلوک می‌نماید، به طور کلی با هیچ مشکلی مواجه نمی‌باشد. مسایل بیماری جسمی، از دست دادن عزیزان، نیازمندی‌های مالی و این قبیل تجربیات ناگوار دامنگیر همه کس می‌باشد. در عین حال اکثر مشکلات به علت داشتن حالت جسمانی یا حالت خودخواهانه ما ایجاد می‌شود. شخص مسیحی روحانی از اکثر این مشکلات محفوظ می‌باشد. وقتی که مشکلی پیش می‌آید مسیحی روحانی با کمال آرامش و اعتماد با آن مواجه می‌شود، زیرا منبع الهی در دسترس او می‌باشد و برای حل چنین مشکلی از آن استفاده می‌کند. موضوع مذکور امریست مسلم، چون به ما تعلیم داده شده که «اندیشه‌های خود را به عیسی واگذار کنیم، زیرا او برای ما فکر می‌کند» (اول پطرس ۵: ۷). مسیحی روحانی از روی تجربه با وفاداری خدا آشناست. خداوند حلال مشکلات است و هنگامی که او بارهای ما را به دوش خود بگیرد، دیگر درد و رنج این دنیا برای ما طاقت‌فرسا نخواهد بود. همین موضوع جز تجربیات دائمی پولس رسول بوده است که فرمود: «با مسیح مصلوب شده‌ام، ولی زندگی می‌کنم لیکن نه بعد از این بلکه مسیح در من زندگی می‌کند و زندگی که اکنون در جسم می‌کنم به ایمان بر پسر خدا می‌کنم که مرا محبت فرمود و خود را برای من داد» (غلاطیان ۲: ۲۰).

ساده و قابل فهم

آن نوع حکمت الهی عمیق که درک آن مقدور نیست، نه فقط نتیجه افکار مغشوش می‌باشد بلکه با کتاب مقدس هم مابینت دارد. وانگهی تعلیمی که بعضی به عنوان «حقایق عمیق» کلام خدا بدان اشاره می‌کنند، غالباً انسان را به طرف این حقایق می‌کشاند اما موجب زندگی پاک، شهادت مؤثر یا محبت بیشتر مسیح و امین بودن در او کار او نمی‌شوند. تعلیم خداوند ما ساده و قابل فهم بودند، حتی اگرچه بعضی از حقایقی که او تعلیم می‌داد برای کسانی که روحا کور بودند پیچیده بود، او با بیان مثل‌های سوسن و چمن، برزگر، صید انسان، شرای کهنه و مشک نو، تاک حقیقی

و شاخه‌هایش طوری تعلیم می‌داد که همه به سهولت می‌فهمیدند. تعلیم عیسی قابل فهم بود، مردم با خوشحالی و اشتیاق به سخنان او گوش می‌دادند، او را درک می‌کردند که همیشه به دنبالش می‌رفتند در این دنیایی که روحا تاریک می‌باشد اگر می‌خواهیم پیغام نجات دهنده را به جهان برسانیم بر ما واجب است که از سادگی تعلیم روشن او پیروی نماییم. چون خدا این قدر جهان را محبت نمود و چون پسر یگانه خود را داد تا به خاطر گناهان ما بمیرد تا حیات جاودان یابیم، با این حال لازم نیست که کسی تحصیلات عالی علم الهی، یا حتی اطلاعات عمیق از کتاب مقدس داشته باشد تا بتاند زندگی پربرکت و شادی و پیروزی که میراث ما در مسیح است تجربه و از آن استفاده نماید.

تنفس روحانی

یکی از حقایق مهم کتاب مقدس که هیچ حقیقتی دیگر به اندازه آن زندگی مرا اغنا ننموده است، موضوعی است که دوست دارم آن را تنفس روحانی بنامم. توسط برنامه ادبیات و کنفرانس‌های ما صدهزار نفر از این موضوع استفاده‌های شگرفی نموده‌اند. در حالی که به وسیله ایمان در روح سلوک می‌نماید و روحا تنفس می‌کنید، هرگز لزومی ندارد بار دیگر بیشتر از چند دقیقه در شکست روحانی به سر برید. تنفس روحانی، مانند تنفس جسمانی، برآوردن ناپاکی و فرو بردن پاکی می‌باشد. این عمل، تمرین ایمان است که شما را توانا می‌گرداند تا محبت و بخشش خدا را همچون راه زندگی تجربه نمایید. همان لحظه‌ای که شما مسیح را به عنوان نجات‌دهنده و خداوند به زندگی خود دعوت کردید، تولد روحانی را نیز تجربه نمودید، فرزند خدا و پر از روح‌القدس شدید. خدا گناهان گذشته و حال و آینده شما را آمرزیده و در حضور خود به سبب قربانی مسیح بر روی صلیب، شما را عادل و مقبول گردانیده است. به شما قدرت داده است تا زندگی مسیحی داشته و برای مسیح شاهد مثمر ثمری باشید.

زندگی پر نشیب و فراز

اما شخص مسیحی معمولی این موضوع «تنفس روحانی» را که تمرین ایمان است درک نمی‌کند و در نتیجه روحا زندگی پر فراز و نشیبی می‌گذرانند. به دنبال تجربیات هیجان‌انگیز می‌رود، اغلب عمر خود را در جسمانیت به سر می‌برد، عنان زندگی خود را به دست نفس اماره می‌سپارد و همیشه حیران و سرگردان و بی‌هدف می‌باشد. اگر شما نیز چنین تجربه‌ای دارید، تنفس روحانی، شما را توانا می‌گرداند تا تجربه هیجان‌انگیز و پر نشیب و فراز را متوقف نمایید و زندگی مسیحی پر برکت را که عیسای خداوند وعده آن را داده است تجربه نمایید. او فرمود: «من آمدم تا ایشان حیات یابند و آن را زیاده‌تر حاصل کنند» (یوحنا ۱۰: ۱۰). تنفس روحانی که تمرین ایمان است، شما را توانا می‌گرداند تا دائما محبت و بخشش خدا و قدرت و کنترل روح‌القدس را در زندگی خود تجربه نمایید.

نفس بر آوردن - اعتراف

اگر مجدداً به وسیله گناه ورزیدن، تخت زندگی خود را اشغال کنید، روحا نفس بکشید. اول باید به وسیله اعتراف نفس بر آورید. کلام خدا وعده داده که: «اگر به گناهان خود اعتراف کنیم او عادل و امین است تا گناهان ما را بپامزد و ما را از هر ناراستی پاک سازد» (اول یوحنا ۱: ۹). اعتراف که کلمه اصلی یونانی آن «هومولگیو» است، به معنی موافقت با نظر خدا راجع به گناهان ما می‌باشد و این توافق شامل سه نکته است:

- ۱- اعتراف کنید که گناهان شما مورد نفرت خدا می‌باشد.
 - ۲- باید ایمان داشته باشید که خدا قبلاً توسط مرگ مسیح بر روی صلیب گناهان شما را آمرزیده است.
 - ۳- توبه کنید؛ یعنی طرز فکر خود را نسبت به گناهانی که اعتراف نموده‌اید تغییر دهید.
- روح‌القدس شما را قوت می‌بخشد تا رفتار خود را تغییر دهید. به جای آنکه تسلیم طبیعت کهنه و نفس اماره شوید و مطابق خواهش آن عمل کنید، هم اکنون می‌توانید هر آنچه که خدا از شما می‌خواهد.

نفس فرو بردن - با ایمان به دست آوردن

سپس نفس را فرو برید؛ یعنی با ایمان پری روح‌القدس را به دست آورید حالا طبق امر او که فرمود: «از روح پر شوید» (افسیان ۵: ۱۸)، (از روح پر شدن در زبان یونانی به معنی دائماً و لحظه به لحظه در زندگی به وسیله روح‌القدس تقویت و کنترل شدن) و مطابق وعده وعده او که چون بر حسب اراده وی دعا کنیم ما را اجبت می‌فرماید. بر وی توکل نمایید تا شما را تقویت و کنترل کند. پیوسته محبت و بخشش و قدرت او را از آن خود بدانید و با ایمان هر لحظه به شراکت و مصاحبت با ادامه دهید. شاید از خود پرسید که پیش از آنکه یک مسیحی جسمانی بشود و خود را در تجربه پر فراز و نشیب بیابد، باید چند مرتبه مرتکب گناه شود؟ شخص طبیعی؛ یعنی غیر مسیحی از همان لحظه‌ای

که مسیح را به عنوان نجات دهنده خود بپذیرد گناهانش بخشیده خواهد شد، مسیحی و فرزند خدا می‌شود. در همان لحظه پر از روح القدس می‌شود و هر برکت روحانی را که به منظور داشتن زندگی پر قدرت و مثمر ثمر برای نجات دهنده ما لازم داشته باشد، خدا در دسترس او قرار می‌دهد. او با ایمان از این برکات الهی استفاده می‌کند.

مسیحی معمولی، موضوع روحانی را درک نمی‌کند، حقیقت زیستن در ایمان، و در عوض بر احساسات زودگذر اعتماد دارد، در نتیجه خود را یک مسیحی جسمانی و شکست خورده می‌یابد که زندگی پر فراز و نشیبی را می‌گذراند. چنانکه قبلاً گفته شد حالا می‌توانید این تجربه پر فراز و نشیب را متوقف سازید، از حالت جسمانیت بیرون آید و به وسیله تمرین تنفس روحانی یک مسیحی پر از روح القدس شوید. اگر روحا نفس برمی‌آورید (به گناهان خود اعتراف می‌نمایید) و نفس فرو می‌برید (به وسیله ایمان به پری روح القدس دست می‌یابید) یک مسیحی پر از روح القدس می‌باشید.

حالت بی‌ایمانی

مسیحی روحانی چگونه به یک مسیحی جسمانی تبدیل می‌شود و در آن حالت پر فراز و نشیب زندگی می‌فتد؟ وقتی که حالت بی‌ایمانی در شما ایجاد شود؛ یعنی وعده‌های نوشته شده را باور نکنید: «هیچ تجربه جز آنکه مناسب بشر باشد شما را فرا نگرفت اما خدا امین است که نمی‌گذارد شما فوق طاقت خود آزموده شوید، بلکه با تجربه نیز مفری می‌سازد تا یارای تحمل آن را داشته باشید» (اول قرنتیان ۱۰: ۱۳). آن وقت است که به حالت جسمانیت می‌فتد. پولس در رساله به رومیان ۱۴: ۲۳ می‌گوید: «هر چه از ایمان نیست گناه است.» اگر از تمرین تنفس روحانی باز ایستید جسمانی خواهید شد. اگر با خلوص نیت به تمرین تنفس روحانی ادامه بدهید، به وسیله ارتکاب یک یا چند گناه جسمانی نمی‌شوید، بلکه هنگامی جسمانی خواهید شد که حالت بی‌ایمانی در شما ایجاد گردد و از تمرین روحانی خودداری نمایید. چند سال پیش شخصی که در یکی از کنفرانس‌های ما شرکت کرده بود، با من درباره فواید و مزایای موضوع تنفس روحانی صحبت کرد. او موافقت نمود که روزهای یکشنبه عده‌ای از بچه‌ها را تعلیم دهد. او ناراحت و نگران بود، چون قبل از آن به بچه‌ها تعلیم نداده بود. ترتیبی داد که زود به کلیسا برود تا تدارک لازم را برای بچه‌ها ببیند.

به خانم و بچه‌هایش گفته بود که صبح زود حاضر شوند تا به کلیسا بروند، اما آنها سر وقت حاضر نشدند. او در حالی که در ماشین خود زیر آفتاب سوزان نشسته و بی‌قرار بود، کم‌کم حوصله‌اش سر می‌رفت و عصبانی‌تر می‌شد. سرانجام که خانواده‌اش سوار ماشین شدند، خشمش برافروخته و بنای داد و بیداد را گذاشت، اما پیش از آنکه حرف‌هایش تمام شود، روح القدس به او خاطر نشان ساخت که رفتارش موجب سرافرازی و جلال خداوند نشده است. علاوه بر این دریافت که می‌بایست در کانون شادی درباره محبت و بخشش و صبر خداوند برای بچه‌ها صحبت کند. در این اثنا کاملاً مطلع شد که در وضعی نبوده که خدا او را به کار ببرد.

تغییر حالت

ناگهان آنچه که درباره تنفس روحانی آموخته بود به خاطرش آمد. او به وسیله نفس برآوردن، خشم و عصبانیت خود را در حضور خداوند اعتراف نمود و از خدا به سبب آنکه قبلاً گناهانش را به سبب مرگ مسیح آمرزیده است شکر نمود. سپس از خانم و بچه‌هایش عذرخواهی کرد و با سپردن اختیار زندگی خود به دست روح القدس نفس فرو برد و با روحیه‌ای تازه و شاداب راه خود را پیش گرفت. چون نفس برآورد؛ یعنی به گناه خود اعتراف نمود و نفس فرو برد؛ یعنی کنترل و قوت روح القدس را به وسیله ایمان اختصاص داد، خدا توانست این مرد را در همان صبح برای هدایت چند جوان که در کلاس او شرکت کرده بودند به کار برد. هزاران مسیحی در سراسر جهان مانند این شخص شهادت داده و می‌دهند که چگونه موضوع تنفس روحانی موجب برکت شگرف زندگی آنها شده و توسط آنها زندگی دیگران نیز متبرک گردیده است. همچنانکه نفس برمی‌آورید و فرو می‌برید، وقتی که پی می‌برید که گناه کرده‌اید، از آزادی و قدرت بیشتری برخوردار خواهید شد، فقط بر حذر باشید که گناهان شما روی هم انباشته نشود بلکه به محض آنکه در زندگی خود به گناهی پی بردید، آن را اعتراف کنید.

دلیل واضح

این بدان مفهوم نیست که باید گناه کنید، ولی به قول یوحنا رسول: «ای فرزندان من این را به شما نوشتم تا گناه

نکنید و اگر کسی گناهی کند، شفیعی داریم نزد پدر؛ یعنی عیسی مسیح عادل و اوست کفاره به جهت گناهان ما (مجازات گناه ما را بر خود گرفت و رابطه ما را با خدا برقرار ساخت) و نه گناهان ما فقط بلکه به جهت تمام جهان نیز و از این می‌دانیم که او را می‌شناسیم اگر احکام او را ننگه نداریم. کسی که گوید او را می‌شناسم و احکام او را ننگه ندارد دروغ‌گوست و در وی راستی نیست. لیکن کسی که کلام او را ننگه دارد در واقع محبت خدا در وی کامل شده است و از این می‌دانیم که در وی هستیم. هر که گوید که در وی می‌مانم به همین طریق که او سلوک نمود او نیز باید سلوک کند» (اول یوحنا ۲: ۱-۶).

ارتباط قطعی و پیشرونده

ارتباط شخص ایمان‌دار با روح‌القدس هم قطعی است و هم پیشرونده. از آن جهت قطعی است که شخص یاد می‌گیرد که زندگی مسیحی به ایمان بستگی دارد نه به اعمال و احساسات. مطابق بیان کلام خدا: «عادل به ایمان زیست خواهد کرد» پیشرونده است با این مفهوم که شخص به طور دائم در تحت فرمان و قدرت روح‌القدس قدم برمی‌دارد و ثمره روح در زندگی او ایجاد می‌شود. یک فرد مسیحی که با ایمان، سالیان متمادی در روح نموده است معمولاً بیش از کسی که فقط دانسته است که چگونه در روح سلوک نماید، در زندگی‌اش ثمره روح نمایان می‌شود (به غلاطیان ۵: ۲۲ رجوع شود) و برای مسیح شاهد مفیدی خواهد بود. آگاه می‌شوید که از چه لحاظ باید زندگی خود را به روح‌القدس بسپارید. وقتی پی بردید زندگی شما از بعضی جهات خداوند را خشنود نمی‌سازد، فقط روحا نفس بکشید. چگونگی سلوک نمودن در روح توسط تمرین تنفس روحانی موضوع ساده‌ایست. به هر حال برای درک این موضوع و اطمینان از رفتار موفقیت‌آمیز در روح چهار محرک و عامل مهم وجود دارد:

۱- مطمئن باشید که از روح‌القدس پر هستید.

۲- برای کشمکش روحانی آماده شوید.

۳- با مزایای فرزند خدا بودن آشنا شوید.

۴- به وسیله ایمان زندگی کنید.

۱- مطمئن باشید که از روح‌القدس پر هستید: در افسسیان ۵: ۱۸ به ما گفته شده که: «مست شراب نشوید که در آن فجور است، بلکه از روح پر شوید». پر شدن از روح‌القدس به مفهوم کنترل و تقویت شدن به وسیله روح‌القدس است. ما نمی‌توانیم دو ارباب داشته باشیم. در زندگی هر فرد فقط یک تخت هست که مسیح یا نفس اماره نشسته و سلطنت می‌کند. این موضوع نشستن مسیح بر تخت وجود انسان، به قدری ساده است که حتی بچه هم می‌تواند آن را بفهمد. ما این حقیقت بزرگ را به پسران خود، هنگامی که کوچک بودند آموختیم. یک شب در هنگام عبادت خانوادگی، از پسر هشت ساله‌ام زک پرسیدم: «چه کسی بر تخت سلطنت تو نشسته است؟» گفت: «عیسی» از پسر پنج ساله‌ام برد پرسیدم: «که چه کسی بر تخت سلطنت تو نشسته است؟» او نیز پاسخ داد: «عیسی». صبح روز بعد مادرشان یک صبحانه مخصوص و خوشمزه باتخم مرغ تهیه کرده بود. من که از خوردن آن لذت می‌بردم، متوجه شدم که پسر کوچک ما نمی‌خورد، گفتم:

- برد، صبحانه‌ات را بخور

- نمی‌خواهم بخورم.

- باید بخوری! خیلی خوشمزه است.

- خوب، من دوست ندارم و نمی‌خورم.

او ناراحت شد و شروع به گریستن نمود. فکر کردم چه کار کنم. می‌توانستم به او بگویم: «صبحانه‌ات را بخور و الا تنبیهت می‌کنم، یا اشکالی ندارد خودم آن را می‌خورم». به هر حال فکر بهتری به نظرم رسید. پرسیدم: «برد، امروز صبح چه کسی بر تخت زندگی تو نشسته است؟» با شنیدن این سؤال اشک از چشمانش جاری شد. او منظور مرا فهمید می‌دانست که باید مسیح بر تخت سلطنتش بنشیند، ولی در آن لحظه مسیح بر تخت سلطنت او نشسته بود. وقتی که آرام شد در پاسخ سؤال من گفت:

- شیطان و خودم بر تخت نشسته‌ایم.

- می‌خواهی چه کسی بر تخت زندگی تو بنشیند؟

- عیسی

پس به او گفتیم که عا کنیم. او این گونه دعا کرد: «ای عیسی مهربان، بی اطاعتی مرا ببخش و مرا کمک کن تا این تخم مرغ را دوست داشته باشم.» خداوند دعای او را شنید و او با خوشحالی صبحانه اش را خورد. می بینید او بدون آنکه از آن بچشد، می گفت دوست ندارم، ولی بعد از دعا با اشتهاى عجیبى تمام تخم مرغ را خورد. غروب همان روز که مشغول دعا کردن بودیم از زک پرسیدم: «چه کسی بر تخت زندگی تو نشسته است؟» جواب داد: «عیسی» این سؤال را از برد هم پرسیدم و او پاسخ داد: «جز صبح موقع خوردن صبحانه، تمام روز عیسی بر تخت زندگی من نشسته است.» اصل زندگی مسیحی همین حقیقت ساده است؛ یعنی دائماً مسیح را بر تخت زندگی نشانند. این عمل هنگامی میسر است که بفهمیم چگونه در قدرت روح القدس سلوک نماییم و اختیار زندگی خود را به او بسپاریم، زیرا روح القدس برای همین منظور آمد تا با تقویت ایمان داران برای یک زندگی پاک و شهادت مفید، مسیح را جلال دهد.

امر و وعده

چنانکه قبلاً هم گفته‌ام، برای اینکه مطمئن باشیم که از روح القدس پر هستیم، لازم است دو کلمه مهم را به خاطر بسپاریم: کلمه اول، حکم است که از روح پر شوید؛ یعنی دائماً به وسیله روح القدس تقویت و کنترل شوید و کلمه دوم، وعده است که اگر چیزی بر حسب اراده او از او بخواهیم ما را می‌شود. مطابق امر خدا، ما می‌دانیم وقتی دعا کنیم که خدا ما را از روح القدس پر سازد (یعنی تقویت و کنترل کند)، بر حسب اراده او دعا می‌کنیم. بنابراین اگر واقعا مایل باشیم و بر او توکل نماییم که ما را پر سازد، می‌توانیم انتظار داشت باشیم که بر اساس امر و وعده خود، ما را پر می‌سازد. اصولاً شما به وسیله ایمان از روح القدس پر می‌شوید (نه به وسیله خواهش برای پر شدن)؛ یعنی به همان طریقی که مطابق افسسیان ۲: ۸ و ۹ به وسیله ایمان مسیحی شدید. به خاطر داشته باشید که اگر ایمان دار هستید، روح القدس قبلاً در شما ساکن شده است. بنابراین دیگر لازم نیست خواهش کنید که او وارد زندگی شما بشود، او قبلاً در شما ساکن شده است. از همان لحظه‌ای که مسیحی می‌شوید بدن شما جایگاه روح القدس می‌گردد، پس با کمال صمیمیت فقط به او بگویید: «من اراده (تخت زندگی) خود را به تو می‌سپارم و با ایمان پری تو را از آن خود می‌دانم.

روح القدس گناه را آشکار می‌سازد

پس چون با ایمان در پری روح و تحت فرمان او رفتار می‌نمایید، هر موقع روح القدس گناهی را آشکار ساخت لازم است روحاً تنفس کنید. بعضی از مسیحیان بیشتر از دیگران روحاً تنفس می‌کنند. فقط موقعی که روح القدس گناهی را آشکار می‌سازد، لازم است روحاً نفس بر آورید؛ یعنی اعتراف کنید. برای بعضی لازم است روزی چند بار این کار را بکنند، در حالی که بعضی دیگر ممکن است فقط سالی چند مرتبه روحاً نفس بر آورند. از افراط در خویشتن‌نگری راجع به گناه اجتناب کنید. برای یافتن گناه در خود غرق مشوید. فقط آنچه را که روح القدس به شما نشان می‌دهد اعتراف کنید. به خدا و کلام او ایمان داشته باشید، در جستجوی یک تجربه هیجان‌انگیز نباشید. اگر واقعا تشنه عدالت خدا هستید، اگر به گناهان خود اعتراف نموده‌اید، اختیار زندگی خود را به مسیح سپرده‌اید و با ایمان از خدا درخواست نموده‌اید تا شما را از روح القدس پر سازد. بدانید که بر اساس امر و وعده خود شما را پر نموده است. خدا به وعده خود وفا می‌کند.

حقیقت، ایمان، احساسات

بر احساسات اعتماد مکن. مدرک و دلیل ما کلام خداست، نه احساسات. شخص مسیحی توسط ایمان زیست می‌کند و به وفاداری خدا و اعتبار کلام او توکل دارد. این موضوع را می‌توان با تصویر یک قطار توضیح داد. اجازه بدهید که لوکوموتیو قطار را حقیقت بنامیم؛ حقیقت کلام خدا که در وعده‌هایش یافت می‌شود. واگن زغال سنگ را ایمان خواهیم نامید؛ یعنی توکل ما بر خدا و کلام او. واگن آخری را احساسات می‌نامیم. زغال سنگ را در لوکوموتیو قرار بدهید و قطار به حرکت درمی‌آید. در عین حال، اگر سعی کنیم توسط واگن آخر قطار را به حرکت درآوریم بی‌فایده است. به همان طریق ما مسیحیان بر احساسات اتکا نداریم، بلکه برای اینکه زندگی ما از روح القدس پر باشد، فقط بر وفاداری خدا و وعده‌های کلام او توکل می‌نماییم. احساسات مانند واگن آخری است که سرانجام در زندگی توأم با ایمان آشکار می‌گردد، اما نباید هرگز بر احساسات توکل نماییم و یا در پی آن باشیم. در پی تجربه احساسات زودگذر، انکار اصل ایمان محسوب می‌شود و هر آنچه که از ایمان نباشد گناه است. می‌توانید همین الان بدانید که به وسیله توکل نمودن بر خدا و وعده او، از روح القدس پر می‌باشید و با چنان اطمینانی تا آخر عمر زنگی کنید. پس برای سلوک نمودن در روح، ابتدا باید مطمئن باشیم که از روح القدس پر هستیم و سپس به تنفس روحانی ادامه بدهیم.

۲- برای مبارزه و کشمکش روحانی آماده شوید

ثانیا اگر انتظار داریم در تحت فرمان و قدرت روح سلوک نماییم، باید برای مبارزه و کشمکش روحانی آماده شویم. چنانکه قبلا هم به این موضوع رسیدگی کردیم زندگی مسیحی یک زندگی خارق العاده می باشد و تنها کسی می تواند چنین زندگی در شخص مسیحی ایجاد کند، همانا خود مسیح است. ما باید برای مبارزه روحانی آماده شویم، اما این را هم بدانیم که خدا در این مبارزه ما را کمک می نماید. او وعده فرموده است که برای ما جنگ خواهد کرد (به خروج ۱۴: ۱۴ رجوع شود). کتاب مقدس بیان می کند که سه دشمن دائما علیه ایمانداران می جنگند: دنیا، جسم، ابلیس.

دنیا

منظور از دنیا چیست؟ کلمه دنیا که در کلام خدا آمده است به مفهوم سیستم این دنیا می باشد که بر اساس طبیعت گناه آلود انسان، حرص و جاه طلبی او اداره می شود. در کتاب مقدس به ما اخطار شده است که: «دنیا را و آنچه که در دنیاست دوست مدارید، زیرا اگر کسی دنیا را دوست دارد محبت پدر در وی نیست، زیرا که آنچه که در دنیاست از شهوت جسم و خواهش چشم و غرور زندگانی، از پدر نیست بلکه از جهان است. دنیا و شهوت آن در گذر است لیکن کسی به اراده خدا عمل می کند تا ابد باقی می ماند» (اول یوحنا ۲: ۱۵-۱۷). من هرگز کسی را ندیده ام که دنیا را دوست داشته باشد و خدا هم او را به طریق عالی به کار برده باشد. پول و مادیات به خودی خود اشکالی ندارد، با وجود این نباید در قید آنها گرفتار شویم. باید به مسیح و ملکوت او علاقه مند باشیم نه چیزهای دنیوی. عیسای خداوند به ما چنین فرموده است: «... خاطر جمع دارید، زیرا که من بر جهان غالب شده ام» (یوحنا ۱۶: ۳۳).

جسم (نفس اماره)

دشمنان خارجی و باطنی دائما در جنگ هستند تا بر ما مسلط شوند و اما هرگز در این دنیا از حملات آنها آزاد نمی شویم. «زیرا خواهش جسم به خلاف روح است و خواهش روح به خلاف جسم و این دو با یکدیگر منازعه می کنند، به طوری که آنچه می خواهید نمی کنید» (غلاطیان ۵: ۱۷). ای منازعه درونی و کشمکش ما مادامی که زنده باشیم، ادامه خواهد داشت. هرگز از وسوسه رهایی نخواهیم یافت. همه کس، مهم نیست تا چه اندازه ای روحانی باشند، به طرف گناه وسوسه می شوند. باید توضیح بدهم که بین وسوسه و گناه تفاوت است. موقعی خیال در ما ایجاد می گردد که می خواهیم کاری را برخلاف خواست خدا انجام دهیم، این را وسوسه می گویند. چنان خیالی در همه کس به وجود می آید و به خودی خود گناه محسوب نمی شود. هنگامی که وسوسه منجر به گناه می شود که خیال را در خود پیروانیم و به شهوت تبدیل گردد که غالبا به صورت عمل درمی آید. وقتی بر این کشمکش عظیم فایق می گردیم که با عزمی راسخ خود را در اختیار روح القدس بگذاریم و با قدرت او با این وسوسه ها رو به رو شویم. «به روح رفتار کنید، پس شهوات جسم را به جا نخواهد آورد» (غلاطیان ۵: ۱۶). برای پیروزی در زندگی روزمره باید تصدیق کنیم که ضعیف هستیم و هر موقع که وسوسه شویم از خداوند درخواست نماییم تا ما را یاری فرماید.

ابلیس

در اول پطرس ۵: ۷ و ۸ به ما گفته شده است که تمام اندیشه های خود را به خدا واگذار نماییم، زیرا او دائما برای ما فکر می کند و مراقب احوال ما می باشد. ضمنا باید هوشیار و بیدار و مراقب حمله شیطان، دشمن عظیم خود باشیم که چون شیر گرسنه ای که در پی شکار می گردد تا کسی را بیابد و هلاک سازد. شیطان دشمن واقعی ما می باشد، در مورد او نباید اشتباه کنیم. لازم است از مکرها و همچنین از کوشش های ظاهری او به منظور مغلوب و نابود ساختن ما، آگاه باشیم. کشیش جوانی روزی به من گفت: «من از شیطان می ترسم.» به او گفتم: «اگر اختیار زندگی خود را در دست دارید، باید از شیطان بترسید، اما اگر اختیار زندگی خود را به مسیح بسپارید لزومی ندارد ترسان باشید، چون کلام خدا می فرماید: «زیرا او که در شماست بزرگتر است از آنکه در جهان می باشد» (اول یوحنا ۴: ۴). «شیطان در حدود دو هزار سال قبل هنگامی که مسیح بر حسب انجام پیشگویی های پیامبران خدا، به خاطر گناهان ما بر روی صلیب مرد، مغلوب گردید. هر چند شیطان قدرت عظیمی برای تحت تأثیر قرار دادن مردم دارد، ولی قدرت او محدود به اختیاراتی است که خدا به او داده است.» به همین دلیل بود که وقتی که شاگردان با مشکلات و جفاها رو به رو می شدند، می توانستند دعا کنند و بگویند: «تا آنچه را که دست و رأی تو از قبل مقدر فرموده بود به جا آورند» (اعمال رسولان ۴: ۲۸).

وارد قفس نشوید

این کشیش جوان که از شیطان می ترسید، از قضا در شهری زندگی می کرد که در آن یکی از بزرگترین باغ وحش های جهان، وجود داشت. گفت: «در شهر شما، شیرها را در کجا نگهداری می کنند؟» در جواب گفت: «آنها را در قفس ها گذاشته اند.» گفت: «شیطان هم در قفس می باشد. در باغ وحش از قفس شیر دیدن کنید ببینید که چگونه با بی تابی به این طرف و آن طرف در حرکت است، ولی نمی تواند به شما آسیب برساند، اما داخل قفس نشوید والا صدمه می بینید. اگر وارد قفس شیر بشوید، شما را تکه تکه خواهد نمود، ولی مادامی که در بیرون قفس هستید، هیچ خطری وجود ندارد. به همین منظور هم تا وقتی که به مسیح اتکا دارید نه بر نیروی خدا، لزومی ندارد از شیطان بترسید. به خاطر داشته باشید که شیطان هیچ قدرتی ندارد جز آنکه خدا از روی مصلحت خود به او داده است.» پولس رسول به ما می گوید: «اسلحه تمام خدا را بپوشید تا بتوانید با مکرهای ابلیس مقاومت کنید، زیرا که ما را کشتی گرفتن با خون و جسم نیست، بلکه با ریاست ها و قدرت ها و جهانداران این ظلمت و با فوج های روحانی و شرارت در جای های آسمانی» (افسیسیان ۶: ۱۱ و ۱۲). شیطان و قدرت های ظلمت، دشمنان واقعی من هستند. باید از کارهای شیطان برحذر باشیم، اما الزامی ندارد بترسیم. اگر بر خدا توکل داریم نباید از او وحشت داشته باشیم؛ هر چند هم ماهر باشد که مسیحیان را اغوا نماید تا از خدا سرپیچی کنند. اما اگر ما مسیحیان جسمانی هستیم و نمی خواهیم تحت فرمان روح القدس قرار بگیریم، باید حاضر باشیم که با مشکلات بغرنج در زندگی و کلیسای خود رو به رو شویم.

۳- با مزایای فرزند خدا بودن آشنا شوید

ثالثاً، اگر می خواهیم در روح رفتار کنیم، باید با مزایای فرزند خدا بودن آشنا شویم. باید با میراث روحانی خود آشنا باشیم. باید طرز استفاده از منابع بی پایان محبت، قدرت، بخشش و فیض فراوان خدا را بدانیم. یکی از مهم ترین چیزهایی که برای شناسایی خدا و انسان و آشنایی با مزایای فرزند خدا بودن باید انجام دهیم، این است که اوقات زیادی را برای مطالعه، حفظ کردن و تفکر نمودن در کلام خدا و همچنین دعا و شهادت دادن صرف نماییم.

زندگی متعادل

من معتقدم که بدون صرف وقت زیاد در کلام خدا و دعا برای شراکت با خدا و گوش دادن به راهنمایی های او برای کاهرهای روزانه و شهادت دادن در نام مسیح، امکان ندارد که کسی با قوت و به طور مؤثری در روح رفتار نماید. از طرف دیگر به تأکید می گویم که اگر به طور مرتب درباره مسیح به دیگران شهادت ندهید، مطالعه کتاب مقدس و دعای شما بی نتیجه غالباً منجر به ضعف و ناتوانی روحانی می گردد. پس از سال ها سر و کار داشتن با هزاران مسیحی، متقاعد شدم که بدون برقرار نمودن تعادل صحیح بین مطالعه کتاب مقدس، دعا و شناساندن مسیح به دیگران توسط زندگی پر از روح القدس و اطاعت کامل از او نمی توان از زندگی پر برکت که میراث ما در مسیح است، لذت برد. این کارها باید در نتیجه پر شدن از روح القدس و اطاعت کامل از او انجام شوند. ما احتیاج به نیرو داریم تا نه فقط زندگی هیجان انگیز با مسیح را برای خود تجربه کنیم، بلکه آن را با دیگران در میان بگذاریم. در اینجا تذکر این نکته لازم است که ما فقط و فقط به وسیله ایمان، روحانی می شویم و قدرت خدا را در زندگی تجربه می کنیم و برای او شاهدانی امین و مؤثر خواهیم شد. کتاب مقدس واضحاً بیان می کند: «عادل به ایمان زیست خواهد نمود» اعمال نیکو نتیجه ایمان می باشد.

نتیجه ایمان

بسیاری از مسیحیان راجع به نفس اعمال نیکو در زندگی ایمانداران اشتباه می کنند. آنها تصور می کنند که اعمالی از قبیل مطالعه کتاب مقدس، دعا و سایر مقررات روحانی وسایلی هستند برای رسیدن به آن زندگی مورد پسند خدا نه نتیجه زندگی توأم با ایمان. اینها وقت زیادی را صرف مطالعه کتاب مقدس و دعا کردن می نمایند، شاید هم سعی کنند برای مسیح شهادت بدهند و بخواهند فرامین او را به جا آرند، به تصور اینکه به این وسیله بتوانند به زندگی پر برکت مسیحی دست یابند، اما همیشه مغلوب و ناتوان و بی ثمر هستند. احساس می کنند که اشکال کار در این است که به حد کافی مطالعه و دعا نکرده اند، از این رو بیش از پیش وقت خود را صرف دعا و مطالعه کتاب مقدس می نمایند؛ همگی بی فایده است و آنها را مغلوب و ناتوان تر می سازد. مطالعه کتاب مقدس، دعا، شهادت دادن و اطاعت نتیجه زندگی توأم با ایمان است نه وسیله آن. وقتی که از روح القدس پر شدید مطالعه کتاب مقدس مفهوم بیشتری خواهد داشت، دعا بسیار ضرورت پیدا خواهد کرد، شهادت شما مؤثر و اطاعت لذت بخش خواهد شد. نتجی اطاعت شما در موارد مختلف مذکور، ایمان شما را تقویت می کند و در زندگی روحانی رشد خواهید کرد. «می بینی که ایمان با اعمال

او عمل کرد و ایمان از اعمال کامل می‌گردد» (یعقوب ۲: ۲۲). بلی، مطالعه کتاب مقدس، دعا و اطاعت مهم می‌باشند، اما آنها را نتیجه ایمان بدانیم، نه وسایل آن.

توانایی در مسیح

پولس رسول گفته است: «خلاصه ای برادران من در خداوند و در توانایی قوت او زور آور شوید.» عیسیای مسیح با قدرت قیام خود در همه ما که به وسیله ایمان به مسیح فرزندان خدا شده‌ایم، زندگی می‌کند (به رومیان باب ۸، افسسیان ۱: ۱۹-۲۵، کولسیان ۱: ۲۷، ۲: ۱۰ رجوع شود). من در خود هیچ توانایی ندارم، من در دوران تحصیل در دانشگاه و بعد هم که مشغول کار شدم همیشه به خود اتکا داشتم؛ یعنی به آنچه که در توانایی خود انجام می‌دادم افتخار می‌کردم. معتقد بودم که اگر انسان سعی کند، هر کاری را که اراده کند می‌تواند انجام دهد. از این تا اندازه‌ای در کار خود موفقیت حاصل نمودم. سپس وقتی که مسیحی شدم با یک فلسفه جدید در زندگی که تماماً با گذشته متفاوت بود آشنا شدم؛ یعنی زندگی توأم با ایمان جای زندگی توأم با سعی و کوشش را گرفت. حالا می‌دانم که از یک طرف بسیار ضعیف هستم و نمی‌توانم با کوشش خود یک زندگی مسیحی داشته باشم و از طرف دیگر در مسیح قدرت هر چیز را دارم که مرا تقویت می‌بخشد (به فیلیان ۴: ۱۳ رجوع شود). «زیرا خدا روح جبن را به من نداده است بلکه روح قوت و محبت و تأدیب را» (دوم تیموتاؤس ۱: ۷)، «... او که در شما است بزرگتر است از آنکه در جهان است» (اول یوحنا ۴: ۴). خداوند ما در باب پانزدهم انجیل یوحنا راجع به اهمیت کسب نمودن قوت از او چنین فرموده است: «در من بمانید و من در شما. همچنانکه شاخه از خود می‌تواند میوه آورد اگر در تاک بماند، همچنین شما نیز اگر در من بمانید. من تاک هستم و شما شاخه‌ها، آنکه در من می‌ماند و من در او میوه بسیار می‌آورد، زیرا جدا از من هیچ نمی‌تواند کرد.» ما ضعیف و ناتوان و بی‌ثمر هستیم، اگر بکوشیم با نیروی خود زندگی کنیم، مانند شاخه‌هایی خواهیم شد که تاک جدا و خشک می‌شوند، اما اگر در مسیح بمانیم و او در ما، آنگاه قدرت حیات‌بخش او در ما نمایان و ما را توانا می‌گرداند تا برای او زندگی کنیم و شهادت بدهیم.

صید مردم

عیسای مسیح اهمیت شهادت پر ثمر را چنین شرح داد است: «جلال پدر من آشکارا می‌شود با اینکه میوه بسیار بیاورند و شاگرد من بشوید» (یوحنا ۱۵: ۸)، «از عقب من بیاوید تا شما را صیاد مردم گردانم» (متی ۴: ۱۹). وظیفه ماست که او را پیروی کنیم و او را نیز ما را صیاد مردم گردانند. چقدر مایه تسلی خاطر ماست که بدانیم که خداوند ما را توانا می‌گرداند تا ثمر بیاوریم. خدا از ما انتظار دارد که تمام وجود خود را به او بسپاریم و کاملاً به او توکل نموده وی را اطاعت نماییم. باید زندگی پاکی داشته و در هر فرصتی که پیش آید راجع به مسیح با دیگران سخن بگوییم، اما عکس‌العمل آنها بستگی به کار روح‌القدس در زندگی ایشان دارد. برای اینکه شهادت ما موفقیت‌آمیز باشد، باید با قدرت روح‌القدس مسیح را به دیگران بشناسانیم و نتیجه را به خدا اگذار کنیم.

کار روح‌القدس

هر چند هزاران نفر در نتیجه بشارت من مسیح را پذیرفته‌اند، ولی هدایت این اشخاص به سوی مسیح کار من نبوده است. هدایت مردم به سوی مسیح کار روح‌القدس است، بنابراین اگر میوه بسیار بیاوریم نمی‌توانیم فخر کنیم و اگر میوه کم بیاوریم نباید مأیوس شویم، میوه آوردن کار روح‌القدس است که در من و به وسیله من عمل و تولید میوه می‌کند و زندگی مردم را تغییر می‌دهد و دگرگون می‌سازد. قدرت مسیح در دسترس همه کسانی است که بر او توکل دارند. پولس می‌نویسد: «و چه مقدار است عظمت بی‌نهایت قوت او نسبت به مؤمنان بر حسب عمل توانایی قوت او که در مسیح عمل کرد. چون او را از مردگان برخیزانید و به دست راست خود در جای‌های آسمانی نشانید، بالاتر از هر ریاست و قدرت و قوت و سلطنت و هر نامی که خوانده می‌شود نه فقط در این عالم بلکه در عالم آینده نیز و همه چیز از زیر پای او نهاد و او را سر همه چیز به کلیسا داد که بدن اوست؛ پریا که همه را در همه پر می‌سازد.»

مسیح خداوند به شاگردانش مأموریت داد که به سراسر جهان بروند و انجیل را موعظه کنند و به ایشان وعده فرمود که همیشه همراه ایشان خواهد بود، گفت: «تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است. پس رفته همه امت‌ها را شاگرد سازید... و به ایشان تعلیم دهید همه اموری را که به شما حکم کرده‌اند حفظ کنند» (متی ۲۸: ۱۸-۲۰). او به ایشان نفرمود: «بروید خدا همراه شما باشد» بلکه فرمود: «مطمئن باشید که من همیشه حتی تا انقضای عالم همراه شما خواهم بود» (متی ۲۸: ۲۰)، «و تو را هرگز رها نکنم و تو را ترک نخواهم نمود» (عبرانیان ۱۳: ۵). نجات

دهنده زنده ما که او را خدمت می‌کنیم، خدای قادر مطلق است. او کسی است که درباره‌اش گفته شده: «و او صورت خدای نادیده است. نخست‌زاده تمامی آفریدگان، زیرا در او همه چیز آفریده شد تا آنچه در آسمان آنچه بر زمین است از چیزهای دیدنی و ندیدنی و تخت‌ها، سلطنت‌ها، ریاسات و قوات، همه به وسیله او و برای او آفریده شده است... زیرا خدا رضا به این داد که تمامی پری در او ساکن شود... یعنی سر مسیح که بر روی تمامی خزائن و حکمت و علم مخفی است... باخبر باشید که کسی شما را نرباید به فلسفه و مکر باطل بر حسب تقلید مردم و بر حسب اصول دنیوی و نه بر حسب مسیح که در وی از جهت جسم تمامی پری الوهیت ساکن است و شما در وی تکمیل شده‌اید که سر تمامی ریاست و قدرت است» (کولسیان ۱: ۱۵ و ۱۶، ۱۹، ۲: ۳ و ۸-۱۰).

رفع احتیاجات

اگر مسیح را داریم، همه چیز را داریم، چنانکه پولس به کلیسای کولسیان نوشته است که ما در او کامل هستیم. بر حسب احتیاج روزانه به شما قوت خواهد بخشید. آیا به محبت احتیاج دارید؟ خداوند ما عیسای مسیح مظهر قوت است. آیا به شادمانی احتیاج دارید؟ او شادی ماست. آیا محتاج صلح و سلامتی هستید؟ مسیح سرور صلح و سلامتی است. آیا به صبر احتیاج دارید؟ مسیح صبر ماست. آیا طالب حکمت می‌باشید مسیح حکمت است. آیا برای بهتر خدمت نمودن مسیح، به چیزهای مادی نیازمندید؟ همه چیز توسط او فراهم می‌شود. او صاحب جمیع خزائن می‌باشد و وعده او را یادآوری می‌کنیم که تمام احتیاجات کسانی را که بر او توکل دارند، برطرف می‌سازد. مسیحیت یعنی مسیح و شما در او کامل می‌باشید. هر آنچه که احتیاج داشته باشید در او یافت می‌شود.

شناخت بهتر مسیح

لذا، هر فرد مسیحی می‌باید شناخت مسیح را مقدم بر هر چیز دیگر بداند. این کار را مخصوصاً با صرف وقت با مسیح، توسط مطالعه کتاب مقدس و تفکر و تعمق در آن، صحبت با وی در دعا، اطاعت از دستوراتش و درباره او به دیگران بشارت دادن باید انجام دهد. اگر یکی از سه عمل مذکور را در زندگی روزانه خود انجام ندهیم، به درستی قادر به شناخت بهتر او نخواهیم شد. مثلاً در این قسمت مهیج در کلام او تعمق و تفکر نمایید که فوایدی را که توسط مرگ مسیح بر روی صلیب نصیب ما شده است و هر ایمان‌داری می‌تواند آن را تجربه نماید، شرح می‌دهد. پولس رسول در رساله به رومیان راجع به میراث ما و اینکه قتی مسیحی می‌شویم چه اتفاقی می‌افتد، می‌نویسد: «زیرا به همین قسمی که از نافرمانی یک شخص بسیاری گناهکار شدند، همچنین نیز به اطاعت یک شخص بسیار عادل خواهند گردید، اما شریعت در میان آمد تا خطا زیاد شود (آشکار شود) ولیکن جایی که گناه زیاده گشت فیض بی‌نهایت افزون گردید تا آنکه چنانکه گناه در موت سلطنت کرد، همچنین فیض نیز سلطنت نماید به عدالت برای حیات جاودانی به وساطت خداوند ما عیسای مسیح.»

درهم شکسته شدن قدرت گناه

«پس چه گوئیم؟ آیا در گناه بمانیم تا فیض افزون گردد؟ حاشا مادامی که در گناه مردیم، دیگر چگونه در گناه زیست کنیم؟ یا نمی‌دانید که جمع ما در مسیح عیسی تعمید یافتیم در موت او تعمید یافتیم؟ زیرا این را می‌دانیم که انسانیت کهنه ما با او مصلوب شد تا جسد گناه معدوم گشته دیگر گناه را بندگی نکنیم.» «همچنین شما نیز خود را برای گناه مرده انگارید اما برای خدا در مسیح عیسی، زنده... و اعضای خود را به گناه می‌سپارید تا آلات ناراستی شوند، بلکه خود را از مردگان زنده شده به خدا تسلیم کنید و اعضای خود را، تا آلات عدالت برای خدا باشند... آیا نمی‌دانید که اگر خویشتن را به بندگی کسی تسلیم کرده او را اطاعت نمایید شما آن کسی را که او را اطاعت می‌کنید بنده هستید؟ خواه گناه را برای مرگ و خواه اطاعت را برای عدالت» (رومان ۵: ۱۹-۲۱، ۶: ۱-۳ و ۶ و ۱۱ و ۱۳ و ۱۶). چقدر جای خوشوقتی است که بدانیم اعضای بدنمان، چشم‌ها، گوش‌ها، پاها، دست‌هایمان امکان دارد برای جلال خدا به کار برده شوند.

آلت دست مسیح نمی‌شویم

دانشجویی پرسید: «اگر زندگی خود را به مسیح بسپاریم، آیا آلت دست او نمی‌شویم؟» «خیر، ما هرگز آلت دست او نمی‌شویم. ما حق انتخاب کردن داریم، اما فاعل مختار هستیم. خدا ما را راهنمایی و تشویق می‌کند، ولی ما باید فعالیت کنیم. او ما را مجبور نمی‌کند تا خواسته‌هایش را انجام دهیم هر چه بیشتر محبت و وفاداری خدا و قدرت او را درک کنیم، بیشتر می‌خواهیم برای تمام جزئیات زندگی خود بر وی توکل نماییم. راز زندگی موفقیت‌آمیز مسیحی این

است که اجازه دهیم، مسیح دائماً بر تخت زندگی ما بنشیند و اختیار آن را در دست بگیرد. وقتی در زندگی مسیحی شکست می‌خوریم که از روی میل و اراده خود بنای نافرمانی را بگذاریم، من و همسرم و نیتا با دو پسر خود در یک پارک زیبا از یک جوی آب کم عمق گذشتیم. چون سنگها لغزنده بودند، من دست پسر پنج ساله‌ام بردلی را گرفتم تا مانع افتادن او بشوم. ناگهان بردلی پایش لغزید، ولی اگر من دست او را محکم نگرفته بودم، حتما می‌فتاد و شاید هم مجروح می‌شد. در حالی که به راه خود ادامه می‌دادیم با نگاهی که حاکی از تشکر بود به من نگریست و گفت: «پدر متشکرم که نگذاشتی بیفتم.»

خدا دست ما را می‌گیرد

در همان لحظه مثل این بود که خدا با من صحبت کرد. سر خود را به سوی او بلند کردم و گفتم: «پدر آسمانی، بسیار خوشحالم و تو را شکر می‌کنم که دست مرا گرفته‌ای. تو بارها مانع لغزیدن من شده‌ای.» کسانی که به خدا اجازه می‌دهند تا زندگیشان را در اختیار خود بگیرد، حیاتشان پر از تجربیات هیجان‌انگیز می‌باشد؛ یعنی آنانی که هر لحظه و روز به روز با او قدم برمی‌دارند و به او اجازه می‌دهند تا دست ایشان را بگیرد. مسیحیت یعنی صمیمانه راه رفتن با مسیح که نجات دهنده و دوست ماست نه کوشش و زحمت و نه فعالیت و مقررات که معمولاً از خصوصیات فرد مسیحی معمولی و بی‌اطلاع می‌باشد. اگر مشتاق هستید که در روح سلوک نمایید، باید با مزایای فرزند خدا بودن، آشنا شوید تا بتوانید با پولس هم صدا شده بگویید: «قوت هر چیز را دارم در مسیح که مرا تقویت می‌بخشد» (فیلیپیان ۴: ۱۳).

۴- به وسیله ایمان زندگی کنید

چهارم، اگر بخواهیم در روح رفتار کنیم، باید با ایمان زیست نماییم. چقدر جای تأسف است که بینیم مسیحیان بی‌ریا و صمیمی بر اثر اشتباه کسانی که بر روی احساسات زودگذر تکیه می‌کنند، فریب خورده‌اند. به نظر من هیچ چیز به اندازه این موضوع موجب شکست و لغزش مسیحیان نمی‌شود. با اتکا به احساسات زندگی نمی‌کنیم، بلکه با ایمان زیست می‌نماییم. مطابق کلام خدا: «بدون ایمان تحیل رضامندی او (خدا) محال است» (عبرانان ۱۱: ۶). در غلاطیان ۳: ۱۱ پولس به ما می‌گوید که ما به ایمان زیست می‌کنیم. تجربیات احساساتی صحیح و منطقی فقط نتیجه ایمان و اطاعت است. خود احساسات هیچ مشکلی ندارد، خدا را شکر که ما دارای احساسات هستیم. از داشتن احساسات شرم‌منده نباشید، اما در پی آنها نکوشید. هرگز بر آنها توکل نکنید. کسی که در پی یافتن یک تجربه احساساتی است، این دستور که به ایمان زیست کنید را رد و در واقع نسبت به خدا بی‌احترامی می‌کند. داشتن رابطه و شراکت با مسیح راه را برای احساسات باز می‌کند. یوحنا ۱۴: ۲۱ بر این امر دلالت می‌کند که بهترین راه برای داشتن یک تجربه احساساتی، اطاعت از مسیح می‌باشد. عیسی فرمود: «هر که احکام مرا دارد و آنها را حفظ نماید، آن است که مرا محبت می‌نماید و آنکه مرا محبت می‌نماید پدر من او را محبت خواهد نمود و خود را بر او ظاهر خواهم ساخت.»

احساسات ساختگی

یکی از بزرگترین اعمال اطاعت این است که با قوت روح‌القدس مسیح را به دیگران بشناسانیم و آنها را به سوی او هدایت کنیم، زیرا او آمد تا گمشده را بجوید و نجات بخشد و به ما مأموریت داده است تا بر وی شهادت دهیم. بنابراین چیزی بالاتر از این نجات دهنده را خشنود نمی‌سازد که دیگران را به نزدش هدایت کنیم. اگر می‌خواهید حیات پر برکت و هیجان‌انگیز مسیح را در زندگی خود تجربه نمایید، باید در حال سلوک در روح، دائماً او را به دیگران بشناسانید. از کسانی که تابع احساسات ساختگی و زودگذر هستند و برای گمراه ساختن افراد به انواع و اقسام نیرنگ‌ها متوسل می‌شوند، پرهیزید. تجربیات احساسات واقعی باید به وسیله اطاعت از مسیح نجات دهنده ما ایجاد شود. ما مطابق وعده خدا زندگی می‌کنیم و به کاملیت او اعتماد و ایمان داریم. ایمان باید هدف داشته باشد و هدف ایمان ما مسیحیان خدا و کلام او می‌باشد. هزاران وعده در کلام خدا برای ما موجود است و هیچ شخص مسیحی نتوانسته است حتی در یکی از آنها نقصی بیابد. وقتی خدا چیزی می‌فرماید، شما می‌توانید بر آن اعتماد کنید؛ باید بدانید که او در وعده خود امین است.

شکرگزاری دلیل ایمان است

در رساله به رومیان ۸: ۲۸ یکی از وعده‌های خدا را چنین می‌خوانیم: «به جهت آنانی که خدا را دوست دارند، همه چیزها برای خیریت ایشان با هم در کار می‌باشند.» آیا به این وعده خدا ایمان دارید؟ اگر چنین است پس دستوری

که در اول تسالونیکیان ۵: ۸ داده شده معقول و مناسب می‌دانید که می‌نویسد: «در هر امری شاکر باشید که این است اراده خدا در حق شما در مسیح عیسی.» آیا این را یاد گرفته‌اید وقتی که به سبب از دست دادن یکی از عزیزان خود بسیار ناراحت هستید بگویید: «خداوند! تو را شکر می‌کنم.» آیا هنگامی که مبتلا به درد شدید هستید، خدا را شکر می‌کنید؟ یا هنگامی که رابطه نامزدی شما به هم می‌خورد یا خسارت مالی بر شما وارد می‌آید، یا از عهده امتحانات بر نمی‌آیید، یا برای سربازی احضار می‌شوید، یا هنگامی که نسبت به شما چه از لحاظ مذهبی و چه از لحاظ نژادی تبعیض قایل می‌شوند، آیا خدا را شکر می‌کنید؟ ممکن است بگویید شخصی که در این گونه موارد و در تحت چنین شرایطی خدا را شکر کند نادان است. خیر، اگر برای کسی که بر حسب اراده و نقشه خدا خوانده و برگزیده شده، همه چیزها برای خیریت او در کار باشند، شکرگزاری نه فقط نادانی نیست، بلکه عاقلانه و ضروری است. اگر خدا به ما فرموده است شکر گزار باشیم، پس برای آن دلیلی داریم. بگذارید به عنوان شخصی که در این مورد تجربیات دارد به شما بگویم که این یکی از هیجان‌انگیزترین و مهم‌ترین درس‌هایی است که من تاکنون آموخته‌ام؛ یعنی درسی که در موقع ناراحتی و گرفتاری باید از خدا تشکر نمود.

نقشه بهتر

قبل از آنکه این درس را بیاموزم، هر موقعی که کاری بر خلاف میل من انجام می‌شد، عصبانی می‌شدم. درهای بسته اگر زود باز نمی‌شدند، سعی می‌کردم آنها را بشکنم. غالباً ناراحت و کم حوصله بودم. بعداً پی به نادانی خود بردم. چقدر جای تأسف است که ما از روی بی‌فکری و نادانی و روحیه انتقاد و حالت عصبانی و کم حوصله‌ای برادران خود را می‌آزاریم. مسیحیان غالباً به این طریق عمل می‌کنند و تمام بدن مسیح از آن رنج می‌برد، اما خدا برای ما نقشه‌ای بهتر تدارک دیده است. می‌توانیم آسوده باشیم. وقتی که تمام دنیا را هرج و مرج و آشفتگی فرا گیرد، خدا را شکر کنیم، زیرا او حاکم و قادر مطلق است. او تمام جهان را در دست خود دارد و ما می‌توانیم بر او توکل و اعتماد داشته باشیم، او ما را دوست دارد و وعده داده است که برای ما بجنگد. او به ما دستور داده است که تمام اندیشه‌های خود را به وی واگذاریم، چون برای ما فکر می‌کند (به اول پطرس ۵: ۷ رجوع شود).

او شخصاً به این جهان آمد و گناهان ما را بر خود گرفت و می‌خواهد ما را برکت دهد و به کار ببرد. او اگر مضطرب، بی‌ایمانی، انتقادکننده، عیبجو و همیشه ناراضی باشیم ما را برکت نمی‌دهد و به کار نمی‌برد. چند وقت پیش دختر جوانی به منظور شرکت در کنفرانس به مرکز کار ما در «آروهیداسپرنیگز» آمد. پس از پایان یکی از سخنرانی‌هایم برای مشورت نزد من آمد. او در حالی که اشک از چشمانش می‌ریخت داستان غم‌انگیز مرگ یکی از عزیزترین دوستانش را که در یک سانحه دلخراش از بین رفته بود، برایم تعریف کرد. هنگامی که در پایان جشن نامزدی خودشان به منزل برمی‌گشتند، او پشت فرمان نشسته بود و در این اثنا اتومبیلی که از مقابل می‌گذشت، راه را برایشان مسدود کرد و در نتیجه از جاده منحرف شده و بر اثر برخورد به یک تیر تلگراف، نامزدش فوت کرد. چون او پشت فرمان اتومبیل نشسته بود وجداناً ناراحت و متأثر بود و خود را مقصر می‌دانست. با گریه و زاری از من پرسید: «چه کار کنم؟»

آیا خدا را شکر نمود

ماه‌ها از این واقعه گذشته بود و او برای چاره‌جویی و مشورت نزد روانشناسان و روانپزشکان و کشیش‌ها و بسیاری از اشخاص دیگر رفته بود. او گفت: «اگر نتوانید مرا کمک کنید، می‌ترسم دیوانه بشوم» از او پرسیدم که آیا مسیحی است یا نه که گفت مسیحی هستم. با هم رساله به رومیان ۸: ۲۸ را خواندیم و از او پرسیدم که آیا ایمان داری که همه چیز برای خیریت شما با هم در کار می‌باشند؟ او گفت: «بلی، ایمان دارم.» سپس به اول تسالونیکیان ۵: ۱۸ رجوع کردیم و او آن را خواند که نوشته شده بود: «در هر امری شاکر باشد که این است اراده خدا در حق شما در مسیح عیسی.» من به او گفتم آیا برای از دست دادن نامزد عزیز خود از خدا تشکر نمودید؟ او از شنیدن این سؤال تکان خورد و گمان کرد که سؤال مرا به درستی نفهمیده است. به من خیره شد و گفت: «چگونه امکان دارد که برای چنین واقعه غم‌انگیزی خدا را شکر کنم؟» به او گفتم: «تو بر خدا اعتماد نداری این طور نیست؟» با یک لحن مصرانه‌ای گفت: «البته که به خدا اعتماد دارم» پرسیدم: «پس چرا نشان نمی‌دهید که بر او اعتماد دارید؟ آیا می‌خواهید دعا کنید و به او بگویید که بر او اعتماد و توکل دارید و در هر چیز از او تشکر می‌کنید؟» وقتی با هم دعا کردیم گفت: «خدایا من درباره این موضوعی که درباره آن صحبت شد، چیزی نفهمیدم اما می‌دانم که می‌توانم بر تو توکل نمایم و حالا برای از دست دادن نامزدم تو را شکر می‌کنم.»

اثبات ایمان

وقتی که او گفت: «تو را شکر می‌کنم»، نشانه این بود که به خدا گفت: «من بر تو اعتماد و توکل دارم.» کتاب مقدس می‌فرماید که ما بدون ایمان نمی‌توانیم خدا را خشنود سازیم (عبرانیان ۱۱: ۶) و بهترین راه برای ابراز و اثبات ایمان، گفتن «تو را شکر می‌کنم» است. ممکن است به سبب از دست دادن یکی از عزیزان یا میراث، پول، شغل، سلامتی جسمانی و چیزهای دیگر از خدا متنفر باشید. ممکن است پرسید چرا خدا این کار را در حق من انجام داده است؟ اما خدا می‌فرماید: «در هر امری شاکر باشید»، مطابق عبرانیان ۳: ۱۷-۴: ۲، رومیان ۱۴: ۲۳ بی‌ایمانی گناه است و خدا را ناراضی می‌سازد. صبح زود روز بعد آن دختر جوان به دفتر من آمد و در حالی که بسیار شادمان بود گفت: «دیشب برای اولین بار از روزی که این حادثه رخ داده است، بدون کمک قرص خواب‌آور خوابیدم و امروز صبح که بیدار شدم دل من سرشار از شوق و سپاسگزاری بود. موضوع برایم مجهول است، ولی می‌دانم بر اثر این درسی که به من آموخته‌اید که تشکر کنم، یک حالت عجیب و دگرگون‌کننده‌ای به من دست داده است.»

می‌توانم صدها داستان مثل این داستان واقعی، از مسیحیان نقل کنم که بر اثر آموختن این داستان ساده «شکرگزاری» برای همه چیز در زندگی‌شان یک انقلاب و تحول شگرفی ایجاد شده است. چند سال پیش احتیاج مبرمی به مبلغی معادل چهار میلیون تومان برای خرید آروید اسپرینگز داشتیم که هم اکنون مرکز فعالیت بین‌المللی اکمپس کروسید فراکریست. آینده این سازمان بشارتی جهانی نامعلوم بود. به سبب اشتباه در محاسبه با مشکلات کمبود بودجه مواجه شده بودیم و به نظر می‌رسید که هیچ امیدی نبود. کار بنای سازمان در حال متوقف شدن بود و در آن صورت آبرو و اعتبار من هم می‌رفت. وقتی که یکی از دوستان به من خبر داد که آن پولی را که قرار بود بفرستد، دیگر نخواهد فرستاد. زانو زدم و دعا کردم و گفتم: «خداوند باید چه کار کنم؟» کتاب مقدس خود را باز کردم و در طلب کمک و اطمینان بودم. ناگهان به خاطر آمد که همه چیزها برای خیریت آنانی که خدا را دوست دارند با هم در کار می‌باشند و همچنین بدون ایمان و رضامندی خدا محال است و عادل به وسیله ایمان زیست خواهد کرد. سپس دستور خدا را خواندم که فرموده است باید او را در هر امری شکر نمود.

خدا امین و وفادار است

پس دوباره زانو زدم و خدا را برای آنچه که اتفاق افتاده بود شکر نمودم. با چشمان اشکبار از او تشکر کردم. او را تمجید نمودم که با حکمت و محبت خود بهتر از من می‌داند که چه باید انجام شود و در میان این هرج و مرج و شک و تردید، معجزه‌ای برای حل مشکل ما صورت خواهد گرفت. در حالی که زانو زده و برای این واقعه یأس‌آور خدا را شکر می‌کردم، خداوند به من یک اطمینان و آرامش واقعی بخشید که این معجزه در شرف انجام شدن می‌باشد. در عرض ده روز خدا به طور باورنکردنی مشکل ما را حل نمود؛ معجزه شد. خدا بار دیگر ثابت کرد که وقتی بر وی توکل داشته باشیم او در وعده خود وفادار و شایسته اعتماد است.

بیشتر بر خدا توکل نمودن

یکی از بزرگترین درس‌هایی که آموختم این است که بر خدا توکل و اعتماد داشته باشم. باید یاد گرفت که چگونه با ایمان در روح، سلوک نمود. من هنوز در حال آموختن هستم و اطمینان دارم که روزی قادر خواهم بود بیشتر از حالا برای چیزهای خیلی مهم و بزرگتر بر خدا توکل و اعتماد نمایم که چه فرصت و امتیاز بزرگی نصیب ما شده است تا هر روز در زندگی خود از صبح که بیدار می‌شویم و تا شب که به رختخواب می‌رویم با پادشاه پادشاهان راه برویم. سال‌هاست که عادت کرده‌ام که هر شب پیش از آنکه بخوابم یک قسمت از کلام خدا را بخوانم، درباره صفات و وفاداری خداوند تفکر نمایم. سپس موقعی که در خواب هستم به طور ناخودآگاه درباره مسیح میندیشم. صبح که بیدار می‌شوم افکارم اول متوجه او می‌شود. معمولاً با این شکرگزاری که بر لبانم جاری است از خواب بیدار می‌شوم: «خداوند تو را شکر می‌کنم که از آن تو هستم.»

سپاسگزارم که در من زندگی می‌کنی، ممنون تو هستم که گناهان مرا بخشیده‌ای. تو را شکر می‌کنم که مرا به فرزندی خود قبول فرموده‌ای. امروز را که با نام تو آغاز می‌نمایم، تو را شکر می‌کنم که زندگی مرا در اختیار خود می‌گیری و دل و زبان و افکار مرا کنترل می‌نمایی و برای جلال خود به کار می‌بری. تو را شکر می‌کنم که در طی روز، مطابق وعده خود توسط من کارهای بزرگ انجام می‌دهی. به وسیله ایمان عظمت و قدرت و توانایی تو که در زندگی من نمایان است، اعتراف می‌نمایم و از تو خواهش می‌کنم هر آنچه که می‌خواهی در من و به وسیله من انجام بده.» سپس

بق معمول از رختخواب بیرون می‌آیم و زانو می‌زنم و به این وسیله خداوندی او را تصدیق می‌نمایم. کارهای روزانه را با قدرت با پری روح‌القدس شروع کنید. چه برکات و تجربیات عالی و هیجان‌انگیزی در انتظار آنانی است که بر خداوند توکل و اعتماد دارند!

لحظه به لحظه

به طور اختصار یادآوری می‌نمایم که اگر آرزو دارید لحظه به لحظه و روز به روز در پری و قدرت روح خدا رفتار نمایید، باید نکات زیر را به خاطر بسپارید:

۱- مطمئن باشید که به وسیله ایمان از روح‌القدس پر هستید؛ یعنی بر اساس امر خدا که فرموده است «از روح پر شوید» و با قبول این حقیقت که اگر هر آنچه بر حسب اراده او درخواست نماییم ما را می‌شنود و اجابت می‌فرماید.

۲- برای جنگ و کشمکش روحانی آماده شوید. ما با دشمنان واقعی و سرسختی در حال جنگیدن هستیم. دنیا، جسم و ابلیس حمله خواند کرد.

۳- با مزایای فرزند خدا بودن آشنا شوید. باید از طرف خدا قدرت بیابیم. باید در او بمانیم و بالاخره به وسیله ایمان زندگی کنیم و هر روز از قدرت و حکمت و محبت او استفاده نماییم و برای هر چیز او را شکر کنیم.

چرا شخص مسیحی باید دائماً آرزو داشته باشد که لحظه به لحظه در پری و قوت روح‌القدس سلوک نماید؟ چه دلیلی مهم است: برای خشنودی و احترام خداوند که مایل است با فرزندان خود مشارکت و مصاحبت داشته باشد، برای داشتن یک زندگی پر برکت و هیجان‌انگیز و لذت‌بخش‌تر با نجات دهنده ما و دیگران و تا شهادت ما برای نجات دهنده مؤثر و مثمر ثمر باشد. معرفی کردن مسیح به مردم و انجام فرمان اعظم او در هر زمان به عنوان ابراز قدردانی و اطاعت از خداوند نتیجه طبیعی سلوک در پری روح‌القدس می‌باشد. به ما دستور داده شده که شاهدان خداوند باشیم. سرپیچی از این دستور نشانه آن است که شخص مسیحی تحت اختیار روح‌القدس نیست و در پری او سلوک نمی‌نماید.

به تنفس روحانی ادامه دهید

در حالی که با کمال وفاداری در روح سلوک می‌نمایید و اصل انقلابی و دگرگون‌کننده تنفس روحانی را به کار می‌بندید، می‌توانید یکی از مسیحیان فعال «سپاهیان مسیح» باشید که خدا در سراسر جهان برای کار خود برانگیخته است تا برای پیشرفت کار خدا نقشه بکشد و دعا کنند و برای مسیح شهادت بدهند تا در این عصر فرمان مسیح را اجرا نمایند.

سؤالات فکری

- ۱- اصل تنفس روحانی را شرح دهید.
- ۲- شخص هر چند وقت یک بار باید روحا نفس بکشد؟
- ۳- شرح دهید که چرا ایمان برای سلوک در روح مهم است.
- ۴- رابطه بین احساسات و ایمان چیست؟
- ۵- ارتباط سلوک نمودن در روح با رشد روحانی چیست؟
- ۶- مطالعه کتاب مقدس، دعا، اطاعت و ایمان در رشد روحانی چه نقشی دارند؟
- ۷- بعضی از مزایای فرزند خدا بودم ما کدام است؟
- ۸- چرا مسیحی که در روح سلوک می‌نماید باید با جنگ و کشمکش روحانی رو به رو شود؟ سه دشمن شخص مسیحی کیست؟ مسیحی چه باید بکند تا برای آن کشمکش روحانی آماده شود؟
- ۹- معمولاً شما روز را چگونه آغاز می‌کنید و به پایان می‌رسانید؟ چرا تمرین هر روز قلب خود را به خدا سپردن خوب است؟ چرا خوب است که روز را با تفکر و تعمق و دعا در کلام خدا به پایان برسانیم؟

راهنمای مطالعه

۱- این اصل را شش روز متوالی بخوانید. تحقیقات آموزشی نشان داده است که باید موضوعی شش یا ده بار خوانده یا شنیده شود تا کاملاً در خاطر بماند. هنگامی که حقایقی که در این کتاب نوشته شده است به کار ببندید آنگاه زندگی پر از روح را با شادی تجربه خواهد کرد و به تدریج به این نوع زندگی کردن عادت خواهید نمود. ادراک کامل این

اصل قابل انتقال شما را توانا می گرداند تا به طور مؤثری آن را به دیگران ابلاغ نمایید.

۲- این آیات و محل آنها را حفظ کنید: «لیکن ثمره روح محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان و تواضع و پرهیزکاری است، که هیچ شریعت مانع چنین کارها نیست» (غلاطیان ۵: ۲۲ و ۲۳). «در هر امری شاکر باشید که این است اراده خدا در حق شما در مسیح عیسی» (اول تسالونیکیان ۵: ۱۸). کار حفظ کردن به شرطی برای شما ساده می شود و در خاطرتان می ماند که به جای اینکه بکوشید همه را در یک روز حفظ کنید یک هفته تمام آن را حفظ و تکرار نمایید.

۳- سؤالات فکری مذکور را بخوانید.

۴- با یک عده که مشغول مطالعه کتاب مقدس هستند شرکت و از سؤالات فکری استفاده کنید. وقتی که به بحث در مورد سؤالات فکری می پردازید، آنچه را که خدا درباره لحظه به لحظه در پری روح القدس به شما تعلیم می دهد و عقیده خود را که چگونه در نظر دارید، این تعلیم را در زندگی خود به کار ببندید و اینکه چگونه می خواهید دیگران را در آن سهیم بگردانید، با شرکت کنندگان در میان بگذارید.

۵- بالاخره می توانید این اصل قابل انتقال یعنی «چگونگی سلوک نمودن در روح» را با تمرین نکات زیر، روش زندگی خود بسازید:

- هر روز را با دعا و مطالعه کلام خدا شروع کنید. در آغاز روز مطمئن باشید که از روح القدس پر هستید. در خلال روز هر موقع که حس کردید که نفس اماره بر تخت وجود شما نشسته است، روحا نفس بکشید؛ یعنی به گناه خود اعتراف کنید و دوباره از روح پر شوید.

- روز را با تشکر از خدا که شما را در طی روز کمک نموده است تا در روح سلوک نمایید و خواندن کلام خدا و دعا به پایان برسانید.

- با ایمان برای برکاتی که کسب می نمایید و همچنین مشکلاتی که روزانه با آنها مواجه می شوید شکر گزار باشید.
- برای سهیم گردانیدن دیگران در این حقیقت مهم، از فهرست مندرجات در اول کتاب و یا رئوس مفصل مطالب که در پایان این قسمت نوشته شده است، استفاده کنید. در طول هفته هر چقدر که می توانید حقیقت فوق الذکر را با دیگران در میان بگذارید و این کتاب را برای آنانی که این اصل را با ایشان در میان می گذارید تهیه کنید تا آنها نیز بتوانند با تعمق و تفکر آن را مطالعه و به دیگران بدهند.

رئوس مفصل مطالب

مقدمه

الف- هر شخص می تواند زندگی پر برکت، با هدف و پرمعنا را تجربه نماید (یوحنا ۱۴: ۱۲-۱۴).

ب- زندگی مسیحی از یک لحاظ بسیار ساده و از لحاظ دیگر مشکل می باشد.

- چنان ساده است که گاهی از سادگی آن لغزش می خوریم.

- چنان مشکل است که هیچ کس قادر به عملی ساختن آن نمی باشد؛ مگر اینکه خود عیسای مسیح آن را در شخصی عملی سازد.

ج- راز زندگی مسیحی، سلوک در روح است و بدین طریق به عیسای خداوند اجازه می دهیم تا با قدرت قیام خود در ما زندگی کند (اعمال رسولان ۴: ۱۳). (حتی شما که در پری روح سلوک می نمایید با مشکلات مواجه می شوید، اما او می تواند همه مشکلات خود را به خداوند واگذار نماید (اول پطرس ۵: ۷، غلاطیان ۲: ۲۰)).

ه- تعالیم خداوند ما ساده و قابل فهم هستند.

و- تنفس روحانی رمز دست یافتن به تدارک روحانی خدا برای لحظه به لحظه سلوک در روح است.

- همان لحظه ای که مسیح را به عنوان نجات دهنده و خداوند در زندگی خود می پذیریم، تولد روحانی را تجربه می کنیم و خدا گناهان ما را می بخشد و فرزند خدا و پر از روح القدس می شویم.

- شخص مسیحی معمولی، از منابع خود در مسیح استفاده نمی کند در نتیجه روحا زندگی پر فراز و نشیبی را می گذراند و به دنبال تجربیات احساساتی و زودگذر می رود و عنان زندگی خود را به دست نفس اماره می سپارد و همیشه حیران و سرگردان و بی ثمر می باشد.

ز- تنفس روحانی، ما را توانا می گرداند تا تجربه هیجان انگیز و زودگذر و پر فراز و نشیب را متوقف نماییم و از زندگی

پر برکت که عیسی وعده آن را ب ما داده است بهره‌مند شویم (یوحنا ۱۰: ۱۰).

۱- به وسیله اعتراف به گناهان نفس برآورید (اول یوحنا ۱: ۹).

الف- اعتراف کنید که گناه یا گناهان شما خلاف میل خداست.

ب- قبول کنید که خدا قبلاً توسط مرگ مسیح بر روی صلیب گناهان شما را آمرزیده است.

ج- توبه کنید؛ یعنی طرز فکر خود را نسبت به گناه تغییر دهید و روح‌القدس شما را قوت می‌بخشد تا رفتار خود را تغییر دهد.

۲- به وسیله دست یافتن به پری روح‌القدس توسط ایمان نفس فرو برید.

الف- او امر فرمود: «از روح پر شوید» بنابراین اراده اوست که ما از روح پر شویم (افسیان ۵: ۱۸).

ب- او وعده فرموده است که ما هر موقع بر حسب اراده وی دعا کنیم ما را اجابت می‌فرماید (اول یوحنا ۵: ۱۴ و ۱۵).

ج- مسیحی روحانی هنگامی که حالت دیرباوری در او ایجاد شود؛ یعنی وعده‌های اول یوحنا ۱: ۹، اول قرنتیان ۱۰: ۱۳ را باور نکند، جسمانی می‌شود. چنانکه پولس می‌گوید که هر چه از ایمان نیست گناه است (رومیان ۱۴: ۲۳).

د- ما نباید اجازه بدهیم که گناه در زندگی ما روی هم انباشته شود (اول یوحنا ۲: ۱-۶).

ه- مشارکت و مصاحبت ما با روح‌القدس هم قطعی است و هم مترقی.

ی- در زندگی مسیحی روحانی ثمره روح نمایان می‌شود (غلاطیان ۵: ۲۲).

۱- مطمئن باشید که از روح‌القدس پر هستید.

الف- در افسسیان ۵: ۱۸ به ما گفته شده که از روح پر و به وسیله او تقویت و کنترل شویم.

ب- در زندگی هر فردی از افراد بشر یک تخت هست که یا نفس اماره و یا مسیح بر روی آن نشسته و حکومت می‌کند، زیرا هیچ کس نمی‌تواند دو ارباب را خدمت کند.

ج- برای اینکه مطمئن باشید که از روح‌القدس پر هستید دو کلمه مهم را به خاطر بسپارید:

- امر- از روح پر شوید (افسیان ۵: ۱۸)

- وعده- اگر بر حسب اراده او عمل کنیم او ما را مستجاب می‌فرماید (اول یوحنا ۵: ۱۴ و ۱۵).

د- همان طوری که به وسیله ایمان مسیح را پذیرفتیم، به وسیله ایمان هم از روح پر می‌شویم (افسیان ۲: ۸ و ۹) و نه به سبب خواهش که وارد زندگی ما شود.

ه- اگر مسیحی هستید قبلاً روح‌القدس در شما ساکن شده است (اول قرنتیان ۳: ۱۶). پس فقط لازم است از او بخواهید تا زندگی شما را در اختیار خود بگیرد. سپس هر موقع روح‌القدس گناهی را بر شما آشکار ساخت که لازم است اعتراف کنید، روحا تنفس کنید.

و- در جستجوی احساسات زودگذر نباشید و بر آنها اتکا ننمایید.

۲- برای جنگ و کشمکش روحانی آماده شوید:

الف- اگرچه ما باید برای کشمکش روحانی آماده شویم، ولی باید به خاطر داشته باشیم که خداوند برای ما جنگ می‌کند (خروج ۱۴: ۱۴).

ب- سه دشمن علیه ایماندار می‌جنگد:

۱- دنیا:

الف- کتاب مقدس به ما اخطار می‌کند که دنیا را دوست نداریم (اول یوحنا ۲: ۱۵-۱۷).

ب- خدا هرگز کسی را که دنیا را دوست دارد برای اجرای هدف خود به طریق قابل توجهی به کار نمی‌برد.

ج- می‌توانیم اطمینان از پیروزی خود بر دنیا داشته باشیم، زیرا که خدا بر دنیا پیروز شده است (اول یوحنا ۱۶: ۳۳).

۲- جسم:

الف- جسم یعنی طبیعت کهنه ما که با روح منازعه می‌کند (غلاطیان ۵: ۱۷).

ب- این کشمکش و نزاع روحانی تا زمانی که زنده هستیم ادامه دارد.

ج- وسوسه نخستین خیال برای انجام عمل بر خلاف خواست خدا می‌باشد. چنان خیالی به همه کس دست می‌دهد به خودی خود گنا محسوب نمی‌شود. هنگامی که وسوسه منجر به گناه می‌شود که خیال را در خود پیروانیم و آن تبدیل به میل شدید گردد که غالباً به صورت عمل درمی‌آید.

د- وقتی بر این منازعه عظیم فایق می‌گردیم که با عزمی راسخ پیوسته خود را در اختیار روح القدس بگذاریم (غلاطیان ۵: ۱۶).

۳- ابلیس:

الف- ابلیس دشمن واقعی ماست و می‌کوشد تا ما را نابود سازد (اول پطرس ۵: ۷ و ۸).

ب- ما باید خاطر جمع باشیم او که در ماست بزرگتر از آنکه در جهان می‌باشد (اول یوحنا ۴: ۴).

ج- ابلیس در حدود دو هزار سال قبل هنگامی که مسیح بر حسب کتب به خاطر گناهان، بر روی صلیب مرد، مغلوب گردید (اعمال رسولان ۴: ۲۸).

د- سلاح روحانی خدا، ما را در مقابل حمله شیطان حفظ می‌کند (افسیسیان ۶: ۱۱ و ۱۲).

۳- با مزایای فرزند خدا بودن آشنا شوید:

الف- بدون صرف وقت با خداوند امکان ندارد از منابع محبت و قدرت و بخشش و فیض فراوانی که در مسیح داریم، استفاده نماییم (افسیسیان ۶: ۱۰).

ب- اعمال نیکو نتیجه یک زندگی توأم با ایمان است (یعقوب ۲: ۲۲).

ج- عیسای مسیح توسط قدرت قیام خود واقعا در شخص مسیحی زندگی می‌کند (رومیان باب ۸ و افسسیان ۱: ۱۹-۲۳ و کولسیان ۱: ۲۷، ۲: ۱۰).

د- ما در خود ضعیف ولی در مسیح توانا هستیم (فیلیپیان ۴: ۳، دوم تیموتاؤس ۱: ۷، اول یوحنا ۴: ۴، یوحنا ۱۵: ۴ و ۵).

ه- وقتی که طرز استفاده از منابع قدرت و فیض مسیح را یاد بگیریم، همان طوری که دستور داده است شاهدان پر ثمری برای مسیح خواهیم بود (یوحنا ۱۵: ۸، متی ۴: ۱۹).

۱- او نیز موظف است ما را صیادانی ماهر برای صید مردم بگرداند.

الف- قدرت قیام مسیح برای انجام فرمان اعظم خداوند در دسترس هر فرد مسیحی می‌باشد (افسیسیان ۱: ۱۹-۲۳، متی ۲۸: ۱۸-۲۰، عبرانیان ۱۳: ۵).

ب- اگر مسیح را داریم، همه چیز را داریم، زیرا ما در او کامل هستیم (کولسیان ۱: ۱۵ و ۱۶ و ۱۹، ۲: ۳ و ۸-۱۰).

ج- در رومیان باب‌های ۵ و ۶ توضیح داده شده است که چگونه وقتی مسیح را می‌پذیریم همه منابع قدرت و محبت و فیض خدا را در اختیار ما قرار می‌گیرند (رومیان ۵: ۱۹-۲۱، ۶: ۱-۳ و ۶ و ۱۱ و ۱۳ و ۱۶).

۲- هر چند خدا ما را مجبور نمی‌کند تا برخلاف میل خودمان عمل کنیم، اما هر چه بیشتر به منابع خود در مسیح پی ببریم بیشتر مایل می‌شویم اراده خدا را به جا آوریم، زیرا توانایی هر چیزی را در مسیح داریم (فیلیپیان ۴: ۱۳).

۴- با ایمان زیست نمایید:

الف- ما به اتکا به احساسات زودگذر زندگی نمی‌کنیم، بلکه به وسیله ایمان زیست می‌نماییم (عبرانیان ۱۱: ۶، غلاطیان ۳: ۱۱).

- تجربیات احساسات واقعی، نتیجه ایمان و اطاعت می‌باشد (یوحنا ۱: ۲۱).

- کسی که در پی احساسات زودگذر است این دستور خدا را که فرموده است با ایمان زیست کنید، رد می‌کند و در واقع نسبت به خدا بی‌احترامی می‌نماید.

ب- هدف ایمان ما مسیحیان خدا و کلام او می‌باشد.

- می‌توانیم به وعده عظیم خدا اعتماد کنیم که برای خیریت آنانی که خدا را دوست دارند همه چیزها با هم در کار می‌باشند (رومیان ۸: ۲۸).

- بر اساس این وعده می‌توانیم از دستور خدا که در اول تسالونیکیان ۵: ۱۸ ذکر شده پیروی کنیم و در هر امری

ج- خدا به ما دستور داده است كه تمام اندیشه‌های خود را به وی واگذاریم (اول پطرس ۵: ۷).

د- بهترین راه نشان دادن ایمان، شاكر بودن در هر امری می‌باشد.

۱- این امر خدا را خشنود می‌سازد (عبرانیان ۱۱: ۶).

۲- بی‌ایمانی خدا را ناراضی می‌سازد (عبرانیان ۳: ۱۷، ۴: ۲، رومیان ۱۴: ۲۳).

ه- از صبح كه بیدار می‌شویم تا شب كه می‌خواهیم باید در روح سلوك نماییم و بر خدا توكل نموده و برای تمام جزئیات زندگی خود از او سپاسگزاری نماییم.